

L'estratègia d'Isidre Fainé, corredor de fons

written by Lluís Busquets | 8 d'abril de 2024

Titular de primers de març passat: «El benefici de Critería Caixa creix un 59%, fins als 1.910 milions». Això li permet disposar de 600 milions d'euros, el més alt de la seva història, per a obra social. El passat 26-XI, **Jesús Cacho**, a Vozpópuli publicava un greixós article titulat *Asalto a la Caixa*. La tesi era que, rere la investidura de **Pedro Sánchez**, la peça a batre pels socialistes era la presidència de la Fundació Bancària la Caixa, propietària de més del 32% de CaixaBank i del hòlding Critería Caixa i presidida des del 2016 per **Isidre Fainé**. L'Estat, conseqüència de l'operació Bankia, amb el ministeri de **Nadia Calviño** amatent, controla el 17,63% de la Fundació, de manera que Cacho pronosticava una reunió de **Javier Solana** i **Salvador Illa** amb Fainé en què li recomanarien la necessitat de recanvi a causa de l'edat (Fainé el juliol farà 82 anys). Segons Cacho, des de Barcelona, se li retreia a Fainé, no sols haver deixat caure de les participades Abertis, Agbar o Repsol, sinó, sobretot, no haver preparat cap delfí-successor; és a dir, la situació l'agafava sense els deures fets i havent deixat caure del seu costat homes de vàlua com **Joan M. Nin** (vicepresident 2007-14), **José Antonio Alcaraz**, **Pablo Isla** (expresident d'Inditex) o **Marc Murtra** (president d'Indra). Com a potencials hereus, el periodista, per al qual no comptaven ni el vicepresident de la Fundació, el notari **Juan-José López Burniol** (i s'equivocava) ni el magistrat **Eugenio Gay Montalvo**, ni **Gonzalo Cortázar**, conseller delegat, ni **Ignacio Goirigolzarri**, procedent de Bankia i que actua com a vicepresident no executiu de CaixaBank, apuntava diversos noms, entre els quals **Josep M. Coronas** i fins i tot **Javier Moll**, president de Prensa Ibérica, propietària del rotatiu *Diari de Girona*. Nosaltres hi podríem afegir el president de Telefónica, **José M. Álvarez Pallete**, o

el de Naturgy, **Francisco Reynés**.

Fainé és a la Caixa des de 1982 i l'estiu del 2007 n'ocupà la presidència; ha estat l'artífex de la reestructuració societària del grup Caixa. Llavors mateix vaig aconseguir que em donés una entrevista publicada al *Diari de Girona* el 15-VII-2007, que vaig titular: *Un corredor de fons*. Enguany ho acaba de demostrar. En el Consell d'administració de Critería del 25 de gener passat, va ser renovat com a president durant quatre anys més fins al 2027. Els que volien enterrar-lo es van cavar la pròpia tomba. L'anunci es va fer conjuntament amb el nomenament d'**Àngel Simón** (manresà com ell, nascut el 1957), com a conseller delegat de Critería Caixa, el braç inversor de La Caixa, que a partir de l'1-II rellevà **Marcel·lí Armenter**. Se li ha encarregat a ell el nou pla estratègic 2025-2020. Certament, d'aquesta manera, Simón es posiciona per rellevar Fainé a Critería o a la Fundació en un futur indefinit. Fainé demostrava així que, ara per ara, era massa prematur fer travesses. Fainé és un corredor de fons. També s'aprovà que López Burniol, vicepresident de la Fundació, fins ara simple vocal de Critería, passés a vicepresident primer. Encara permetrà a Fainé un anhel: defensar la preeminència del grup per tenir més pes als sectors estratègics hispànics vist que se l'acusava de fer més inversions empresarials que estratègiques. Aquesta i augmentar l'obra social –ja hem dit que engany hi podrà dedicar 600 milions–, són les prioritats de Fainé. Una obra social que viu dels dividends de les seves participades.

Simón es mantindrà com a president no executiu d'Agbar, però haurà de deixar el càrrec de vicepresident de Veolia (referent per a la gestió optimitzada dels recursos -aigua, energia i residus- per al desenvolupament sostenible de ciutats i indústries) amb responsabilitats a Europa del Sud i Sud-amèrica. Com a responsable de pilotar el conglomerat de participacions de «la Caixa», haurà de fer front als canvis de Naturgy després de la compra de GIP (fons d'inversió Global

Infrastructure Partners), un dels seus principals accionistes amb el 20%, per part de la gestora de fons borsaris Blackrock per 12.500 milions de dòlars, que ha esdevingut l'amo i senyor de les energètiques espanyoles. També li caldrà fer quallar els canvis a Telefónica, amb l'entrada dels saudites de STC (Saudi Telecom Company), l'operadora més gran de telecomunicacions d'Aràbia Saudí, controlada per la família reial, una multinacional que opera en diversos estats d'Orient Mitjà) i la incorporació de l'Estat amb el 10% a través de SEPI (Societat Estatal de Participacions Industrials).

El nou conseller delegat és enginyer de camins, canals i ports; s'incorporà a Agbar el 1995, on exercí nombrosos càrrecs fins a arribar a la presidència el 2010. Ha estat vicepresident executiu de Suez (2013-22) i gerent de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (1989-95). Ha tingut diversos reconeixements, entre els quals, Medalla d'Honor a l'Empresari de l'any 2020 per Foment del Treball i Premi a la Trajectòria Professional de la Fundación Caminos (2023). Critèria, a més de ser el primer accionista de CaixaBank amb el 32,24%, és soci de referència de Naturgy, amb el 26,4%, de The Bank of East Asia, amb el 19,09%, del grup mexicà de **Carlos Slim** d'inversions financeres Inbursa amb el 9,1%, de Telefónica, amb el 2,49%, més el 3,5% de CaixaBank; de Cellnex, amb el 4,3%, que sumen un valor de gairebé 20.000 milions. A tot això cal sumar-hi les no cotitzades, com els aparcaments Saba 99,5%; 15% Aigües de Barcelona; 9,1%.

És sabut que avui, les grans inversions estratègiques donen poder i amb el poder arriben més beneficis monetaris, polítics i d'influència, que consoliden la pervivència del model. I quines són les empreses estratègiques? En primer lloc, les militars o de defensa, però també les telecomunicacions; després, les infraestructures de transport (de les vies de comunicació terrestres a les aèries o nàutiques) i encara molts dels serveis essencials (energia, aigua, comunicació...). Pot ser també els grans bancs considerats sistèmics.

Brussel·les, davant d'inversors tòxics i amb la impossibilitat de competir amb els gegants dels EUA i la Xina, vol reforçar aquests tipus d'empreses. El grup La Caixa, amb la combinació del negoci bancari i la inversió en empreses de serveis, considerades, com hem dit, més empresarials que estratègiques, encara té camp per córrer de cara a aquestes noves inversions. El nou conseller delegat a Criteria pot ser un senyal de canvi.